

Eleni

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E primăvara scundă și mă doare
Că luna mai își pierde din parfum
Lăsând în urmă praf de sunătoare
Să-l pun în ceai, iubito, -abia acum

Când se anunță vara cea toridă,
Mediterrana poate-n locul meu
Să îți sărute gleznelor avidă,
Eleni, spune-i soarelui că eu

În Santorini-ți voi zidi un templu
Bătut cu diamante pe altar
Și voi rămâne acolo să contemplan
Făptura ta, în nopțile de jar.

- M-aduce iar Egeea mai aproape
De țărmul alb pe care m-am născut
Din spuma delicată a unor ape,
Poseidon, cu ultimul sărut,

A zămislit o fiară ne-mbânzită...
Azi noapte o fi fost furtună-n larg
Că vin corăbii pline de ispită
Și dorul meu te leagă de catarg.

Perechea mea de la-nceputul lumii
Ai fost și ești. Pe plajele pustii,
Brodate cu argint din ghemul lunii,
Te-aștept în Santorini să revii.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif